

Zas někdy na příště

Ve světle šporných rovek,
sním o lůsce.
Stejně jako první pohyby
o život?

Ale sním si vcelku pěkň.
Hů stěny.
A ty vyprávěj svoje příběhy.
Plně.
Boj se stejně jako tůň,
kterů někdo moc bil.

Jsou tůkavě jak kroky laboratorních myšů,
pohledy jejich červených očí
a nestůlů tůiřů na mů ruce.

/Miluju Tů/

Asi by stůilo to vřchno tak neprořvat,
to uř ale taky nemusěme řt vřbec, ře jo...

Stejně mům přerůenou řřů života.
Vim to,
a vřm, ře to nemusě nic znamenat,
ře to můře břt jen nřco
jako plň a přerůovaně řřů na silnici...
Ale vřte,
jř předjřdňnerada...
Jsou s tím spojeně nehody
a mrtvoly.

Sním si vcelku pěkň.
Obřas morbidně.
To uř k tomu ale patřř.

A tak nřjak douřm,
ře třeba třmi řporněmi řřůvkami,
zachřnřme svřt
a spoleřnost

zas někdy na přřtř.